

Sy-li spěwai,
Pilnje džěłai,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrny
Přez spar měrny
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwai
Swěrny džěłai
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh čł khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Klě Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedželske lopjeno. •

Budyschin

13. meje 1928

Bautzen

Čištoč a nakład Čsmolerjež knihicziščjeńje a knihacnje sap. družst. i wobm. ruł. w Budyschinje.
Wulhadža lóždu kóbotu a placzi bértlěmje 108 stotnych pjenjełtow.

Njedžela Rogate.

Mat. 7, 7: Prošćeje, a wam budže date; pytaćeje, a wy budžecze namacac; kłapacze, a wam budže wotewriene.

Witaj č nam, luba njedžela Rogate w rjanym jutrownym čažu wjekełocze; ty Anjelowej wožadze a kóždemu jeje stawow wótšich, šhtož je nam woboje kaž swjata pschizkušnosć, tak šbóžne prawo: prošycz, spěwacz, kó modlicz!

Ale hač je tomu woprawdže tak? Hač tež to trjeba je? A hač tež to hódne je?

By-li šchło bjes prošenja a tuž tež bjes džakowanja, by-li šchło bjes čžichich hodžinkow w swjatnizy, hdžež wšchitzy hromadže psched woblicžom swojeho Boha kó šhadžuja se swojimi modlitwami, a w komorzy, do kotrejež mašch sańcz, so by kó č swojemu Bohu modlił w potajnym, — by kó tošchto rjaneho čaža mohło nalutowacž a hnadž na wažnišche wězy wužicž. Něchtóžtuli by i tym jara społojom byl. Nima džě khwile, kaž praji, na modlenje kabi myklicž. Rano dnrbi sahe na džělo, wodnjo je telko prózy a wobstaranja, so kó lědy wotomiki č wodnychnjenju, a wječzor se sprožnosczu mohł hicz lehnycž, duzy hižo spi. Njedželu pak — nó, jedyn džěń čže tola čłowjeł mēcz, hdžež móže kó naspacž, potom kuf po kbeži a šahrodzy wołoko teptacž a ščoncžnje swojeho popołdnischeho sabawjenja hladacž! Hdže dha khwile nabracž ša prošenje a spěwanje? Pschi wščem tym by, šhtož tajke murěcže pyta, daloko wotpołasał, so je bjesbóžny, kiž wo Boha i žyła njerodži, abo lēnjeje wutrobny, wēricž Božemu słowu a kłubjenju, abo hordeje mykšle, kotraž na Boha nje-

čžata, dokelž mēni, so móže kabi hišcže kama pomhacž. Šsnadž tola bjes modlenja džě?

O haj, džě! Ale kak?? Njerosumny ščot wšchał je tež žiwny bjes toho. Runje tak kó bjes toho žiwi, kiž praja, so jēdž a picže jim kłodži, hač runjež ša žyly tydžeń žaneho Wótčzenascha njewuspěwaju. To pak je tež wšcho. We čžele a po čžele kó žiwi, duchownje kó morwi. Šchtož je wodnyh ša čželne žiwjenje, to je modlitwa ša duchowneho čłowjeka. Čžešch-li, čłowjecze, kwojej dušchi dacž kónz wšacž a wšchemu ščemu č nej durje wocznicž, dha šastań i modlenjom! Čžešch-li pak, so by žiwjenje mēł a wšcheho došcz, dha budž wobstajny na modlitwje a wostań we wučžbje swjateho Duchu, kiž čže wučzi w Jesužowym mjenje prošycž!

Wěro je: Wasch Wótž wē, šchto wy potrebacže, přjedny dnžli jeho prošycže (Mat. 6, 8). Mamy i toho kabi wšacž, so prošenja trjeba njeje? Sawěscže niz; našch Šbóžnik čže i tutymi kłowami jeno póhanšchemu bórbotanju wobaracž, a na mēscže ščžehuje roswucženje, kaž maju kó jeho wučžobnizy modlicž, so bychu kó prawje modliłi. Wěro je: Šchčedriwny štworicžel wšchědny khlēb dawa tym, kotšiz jeho prošča, a tym, kotšiz jeho njeprošča. Čžehodla nětko hišcže wo njón prošycž? So by wón nam to spóšnacž dał, a so bychmy i džakom kwoj wšchědny khlēb wužiwali (Luth. katechismus). W šemškich wězach najbóle žaneho widomneho rosdžela njeje pola tyh, kiž prošča, a tyh, kiž njeprošča, njemóže tež tajkeho bycz, khibu so by wēra kmeła pschēstacž bycz, šchtož je, mjenujzy wutrobne dowērenje na Božu hnadu w Ahrystufu, njeh woczłi widžitej abo njewidžitej. Ale hižo pschi šemškich wězach bjes modlenja móžno njeje, so bychu nam byle po-

žohnowane a nam k lepšchemu služike, k požynjenju a k wob-
truczenju we našej wěrje. Šhtož pak Bože njebjeste dary
kame a wěčne kubla jeho njebjesteho kralestwa nastupa, pla-
czi bješe wscheho wuměnjenja: Wone móža jeničžy tym bycž
date a pschezo i nowa dawane, kotliž prošča.

Hacž je nam trjeba prošncž? Wěm wjele toho, šhtož
trjeba njeje. Trjeba njeje, šo staracž, pschetož „ty nicžo se
staroscžu wot Boha njewośmjesch, wscho i wulkej wjekefoścžu
psches próstwu dostanjesch“. Eso hněwacž, pschetož cžłowski
hněw nječini, šhtož je prawe, šo wadžicž, pschetož swada je
něšcto nješchescžijanske... šhto chze dowupowjedacž, cžeho
wscheho trjeba njeje! Ale teho je nam trjeba pschede wschēm
druhim: šo modlicž, nam kħudym, kiž nicžo wot šo kami ni-
mamy, nam hrěšnym, kiž nicžo šej nješakħužimy, kħiba
kħlostanje, nam kħmjertnym ludžom, kotrychž w pošlednej
nušy wschitko wopušchcžuje, jenož niz wumóžerška ruka teho,
kiž je pschikasač: Wołaj šo ke mni w cžařu nušy, dħa chzu cze
wumóž, a ty dyrbiš mje kħwalicž.

Hacž je tež hódno, prošncž? Mi šo šda, šo mamy na to-
le wašchne i wulka a šyřka hižo wotmolwjenje w tym, šhtož
hacž dotal šebi rospomnichmy. Tola pschewajmy nimo
teho hišchcže kħwilku pschi tym praschenju! Š lubošnym pschi-
runanjom je Knjes dopokasač, šo prawe proščenje budže
wušlyšchane. Džecžo prošy nana wo kħlěb abo wo rybu abo
hewak šhto dobre. Šhto by to do nana bylo, kiž by kħwojemu
kħyntej na to dač město kħlěba kamjeń abo město ryby hada!
„Je-li šo teho dla wy, kiž wy šli šcže, wschak móžecže wašchim
džecžom dobre dary dawacž, wjele škerje wašch Wótčez, kiž
w njebjeschach je, budže dobre wěžy dawacž tym, kiž jeho
prošča“. Šdy jeno by temu tak bylo, njewěra woła; my
kħmy šebi prošyli dobre wěžy, ale dostali je nješkm; w kħwo-
jej kħudobje kħmy prošyli wo pienjesy, w kħoroścži wo wuštro-
wjenje, wo žni wo pschihódne wjedro, w kħmjercži, šo by nam
našch lubušk byl šdžeržany; pomħalo našche proščenje ni-
cžo njeje. A wěra, šhto směje wona na to prajicž? Wšy
nješcže prawje prošyli abo, šhtož wy ša dobre wěžy mě-
jeschcže, we woczomaj wschewowědomneho žane ša wař dobre
wěžy njeběchu. Ach kak huřto runamy šo my džecžom, kiž nje-
wjedža, šhto šebi žadaju, a kotrymž dyrbi tehodla hižo šeni-
ski nan šapowjedžicž, šhtož prošča! Tuž dyrbi wscho našche
proščenje, kiž na tole duřchne žiwjenje dže a jeho derjehicže,
wullincžecž do šdychnjeńcžka: „Tola niz kaž ja chzu, ale kaž
ty chzesch; niz moja, ale twoja woła šo štań“.

Monika, Augustinowa macž, njepšchewajžy w kħwojich
modlitwach psched Bohom na kħwojeho kħyna špominasche, kiž
hišchcže na Božich pucžach njeħhodžesche. Jako tón nětk we
myřli mějesche, do Šalskeje pucžowacž, wona šnowa se kħyřa-
mi šdychowasche, šo by wschohomóžny šnajmjeńšcha tole wot-
wobrocžik; pschetož tam, wona pschi šebi džesche, budže
ħakle prawje šle i nim. Ale Bóh dopušchcži, šo Augustin wot-
pucžowa. A runje w Šalskej je šo na to Augustin i žyřej wu-
trobu wobrocžik, šo bu pošdžišcho Boži wušwoleny grat pschi
twarjenju Božeho kralestwa. Tak štaj pošdžišcho macž a kħyn
pořnałoj, šo Bóh tamnu jenu próstwu njemóžesche wušly-
šchecž, šo by wušlyřchal, šhtož macž štajnje a pschezo ša kħwo-
jeho kħyna prošchesche.

Sawěscže, wjazny hacž šhtož njewěra žyřeho kħwěta praji,
waři a placzi kħwědcženje jenicžkeje wěrjazeje duřche, šo ženje
podarmo k durjam wěcžneje lubošcže šo njeje kħapała.
Chzesch-li šhonicž, hacž je hódno prošncž, dħa pohladaj do
kħwojeje biblije a do štawisnow kħchescžijanskeje žyřkwje!
Tam šo mjerwi je kħwědcženjemi, šo Bóh modlitwy kħyřchi a

wušlyřchuje. Spomń na kħwojeho pobožneho nana abo na
kħwoju modleřku macž, na džěda abo wowku; kak šo wušte-
jachu na kħwoje paczerje, dokelž se šhonjenja wjedžachu, šhto
na nich je! Njesabudž tež, kak wjele dobreho je tebi twój
Bóh a Knjes činił ša twoje žiwe dny, šo by šo jemu džako-
wał, kaž šo kħlušcha, a pošdže i tobu po kħlowje: „Šhtož džak
wopruje, tón čzesčzi mje; a to je tón pucž, šo ja jemu Bože
šbože poķazu“ (Př. 50, 23). Šhtož šo na džakne modlitwy
wušteji, teho proščenje budže tež pschezo mudriřche, móžniřche
a kħwjecžišche.

Tuž prošcže, kħchescžijenjo, prošcže ša šebje, prošcže
ša kħwojich lubnych, wy šarschi ša kħwoje džeczi a kħwoju cželedž,
wy džeczi ša kħwojeju šarschewu a kħwojich knježich, prošcže
ša bliřkich a žyřch, tež ša kħwojich njepšchecželow, ša lud a
kħraj, ša žyřu žyřkej a ša wěžy Božeho kralestwa! A hdyž wot
njedžele Rogate šem dobroproščenje ša pošne pošny šo šwob-
pschimuje do našchich njedželskich modlitwow, njech žolmjazny
kħwy a požohnowane ħona, kotrež w duchu hižo wohladamy,
i nami pschpowjedaju čzesč a kħwalbu našcheho miłoscžiweho
Boha a Wótza, kiž kħyřchi kħwoje džeczi a šo kħmilł na tyč,
kiž šo kħ njemu wołaju. Šamjeń.

Rogate.

Šlók: Jesuř moja nadžija.

Žohnuj, lubny Božo, ty,
Žohnuj wschak po twojej ħnadži
Šsymjo, kiž nětk kħjemny,
Šo šo wschitko derje radži
A nam pošny bohate
W prawym cžařu pschinjesche.

Š noweho na nadžiju
Nětk to kħymjo wušywamy
A šej i próstwu, — i modlitwu
Žohnowanje wuprořchamy,
Dokelž bjes njoh' woprawdže
Ničo rjane njeroscže.

Šwarnuj je psched njewjedrom,
Šo je kħrupny njerosbija,
Šwarnuj je psched pomjedžom,
Daj jim rjany cžař, hdyž kčžěja,
Šsuchota a mokřota
Njech je wot nich šdalena.

Pschede wschēm pak prošchu cže:
Šdžerž nam měr we našchim kħraju!
Šewak ludy wojerřke
Nařche kħwy rosteptaju,
Poła, domy šapuscža,
Wšy a města wotpala.

Kiž ty junu prajil kħy:
„Prořcže, dħa wam budže date“,
My nětk tebe prošmy,
Dokelž twoje kħlowo kħwjate
Dawa nam tu nadžiju:
Šo nař kħyřchich we njeħju.

Šserbřka biblija 200 lět stara.

Wařny a žadny kħwjedžen šo na Bože špicže pschichodny
šchtwóřtk w Budestežach kħwjeczi. 200 lět je šaschlo, šo šerbřta
biblija kħwój žohnowaný pucž psches šerbřski kħraj dže. Šwje-

džen tohodla njeje bibliski hwjedžen, kaž hny je hdyš a hdyš hižo w herbskim kraju hwjeczili, ale ma hwój wošebity ras a wulku wažność sa zny ewangelski herbski lud a to niz jenož sa sakskich Sserbow, ale runje tak sa pruskich ewangelskich Sserbow. W Budestezach je zyle blisko pschi zyrkwi kamjeń Michala Frenzela. Wón je jedyn s najwažnišich Sserbow, kotrehož wopomnjete měj herbski lud w czešći. Wón je naschemu ludej hwjatny nowy testament w maczernej rěczy do rukow dał. Wón je widjenje a hwětlo hwójich woczow pschi czeškim džele nimale zyle woprował, so by hwójemu lubowanemu herbskemu ludej hwětlo Božeho słowa jažnišo w maczernej rěczy sahwěczič dał. 1706 je Michal Frenzel w Budestezach semrěł. Jeho row so njenamaka, je drje spody dróhi, ale jeho rowny kamjeń tu hišće blisko zyrkwe je.

Drusy hwěrnny mužoj so Frenzlowe džeło dale wjedli. Štyrjo herbszy fararjo a mjes nimi sažo Budeščanški farar Běmar podachu so po Frenzlowej hwjerczi na pscheložowanie stareho sluba do nascheje rěče. Tak bu tónž lěta 1727 znyla herbska biblija dołonjana a 1728 czišćezana wudata.

Tuž je hwjedžen na Bože spicze wulki wopomnjeński hwjedžen sa zny ewangelski herbski lud. Budeščanške zyrkwinšte pschedstejiczerstwo je herbsku Božu službu s dziwanjom na hosći s bliska a s daloka na popołdnjo w 3 hodž. postajilo, je wšchě herbske ewangelske towarštwu pscheprošylo, a to, tak daloko hač maju thorhoj, tež s thorhoju. Němska Boža služba, w kotrejž knjes krajny biskop D. Zhmels, da-li Bóh, předuje, je dopołdnja w 9 hodžinach. W herbskej Božej službie směje knjes farar Mjerwa s Bukez hwjedžeński předowanje. Scžěhuje rěč jeneho pruského fararja pschi rownym kamjenju Frenzela a Běmarja a dalscha hwjatocžność w domje sa młodžinu.

Wutrobnje so na hwjedžen wješeliny. Bóh lubny Knjes postaj džen sa džen bohateho žohnowanja sa dušhu nascheho luda. Sserbjo, pschihadžujće s czišćodami a hwjeczće s nami. Witany je kóždy, wutrobnje witany!

Sserbow prózowanie wo herbsku bibliju.

Pschinoshčt k 200lětnemu jubilejei dospołneje herbskeje biblije w lěće 1928.

III.

Po wšchem sdaczu so Sserbja dospołnu bibliju jara derje kupowali a tež rad cžitali. Stutkowanje pietistiskich kruhow, wošebje Ožranowskeje (Herrnhutskeje) bratrowskeje wošady, mějesche hwój wliw tež na Sserbow. Hižom w lěće 1742 móžesche Klusščanski farar Kühn s pomozu někotrych studentow a kandidatow 2. wudawł herbskeje biblije wudacž, a to w jara drobnym pišmje. Dofelž Kühn jako rodženy Němž herbschczinu dokladnje njesnajesche a tež wšchelake herbske wurasy njerosumjesche, je wšchelake rěčne, tež prawopišne smylki pschidželał. Sa 50 lět so tež jeho wudawł rospšcheda. Dofelž nětko w žanej kniharni žana herbska biblija wjazny na pschedań njeběšche, wobstarasche Budyšski knihiwjasar Jan Dittrich Helmers 3. wudawł w l. 1797, a dofelž běšche jemu wudawł biblije wěž hwědomnja, kaž Smišch w pschedrěczy k 10. wudawkej pišche, njedasche dotalnu bibliju jenož wotczišćezč, ale ju dasche kedyžbliwje pschelahadacž. Najwažnišche porjedjenja dołonja Jan Jakub Pěšćka se Židowa, tehdy kaplan w Ketlicach. Psches njeho bu wšchitko to, šchož běchu tamni pscheložerjo přenjeho wudawka prawje a

derje herbski pscheložili, šchož pač běšche so wot Kühna pscheměnjalo, sažo do biblije pschijate.

Hdyž běšche so w l. 1804 w Driježdžanach Sakste hłowne bibliste towarštwu sažylo a czišće tež sa Sserbow herbske biblije wobstaracž, dosta wone wot Zendželskeho Biblisteho Towarštwu 7800 hriwnow podpjern na wudacze herbskeje biblije w 3000 eksemplarach. Tak nasto w lěće 1820 4. wudawł po hwěrnym pschelahadanju Handrija Lubjeńskeho, fararja pschi Michalskej zyrkwi w Budyšchinje, kiž běšche Pěšćkowe porjedjenja sa czišće nušne spólnač.

Hižom w lěće 1823 dyrbjesche Sakste hłowne Bibliste towarštwu 5. wudawł w 5000 eksemplarach nakladowacž, sažo wot Lubjeńskeho wobstarany s pomozu Porščiskeho fararja Miczi. S teho wudawka so hišće došč eksemplaram we herbskim ludu namaka. (Šakle psched krotkim jedyn wobladach w herbskim domje w Jatschobju.)

6. wudawł sta so w lěće 1849 po pschelahadanju wot Theodora Wjazki, tehdy kaplana, posdžišcho fararja pschi Michalskej zyrkwi w Budyšchinje, a fararja Wanaka w Kotezach.

7. wudawł nakladowasche so w lěće 1857, pschelahadany sažo wot Wanaka, kiž k temu Augusta Hermannu Frankowe krotke roswučenje „tak masch Sswjate Pišmo k hwójemu natwarjenju lasowacž“ pschida.“

8. wudawł wuńdže w lěće 1860 s nakladom Zendželskeho Biblisteho towarštwu w Barlinje, a to bjes apokryfow. Porjedzerjej běščaj rektor Šchołta-Wósporški a farar Zencž-Palowski.

9. wudawł s nakladom Saksteho Hłowneho Biblisteho Towarštwu wuńdže w lěće 1881, pschelahadany wot fararja Zencža-Palowskeho a fararja Snyłony-Smilnjanskeho, a pokasuje, mjes tym so běchu přjedawšche wudawki na prawopišu 4. wudawka s lěta 1820 stejo wostale, přeni krotč tón postup, so so cž a cž w herbskej rěczy rosdželujetej, šchož běchu katholicny Sserbja wot Sswětlikoweho pscheložka hem wobtedžbowali, a so so wošebity herbski synk ó wosnamjeni.

Škóncžnje wukhadža w lěće 1893 džešatny wudawł, nakladowaný wot Saksteho Hłowneho Biblisteho Towarštwu w 7000 eksemplarach, wubjernje czišćezany, kaž hižom 9. pola Monšy w Budyšchinje, pschelahadany wošebje wot fararja Smišcha w Hodžiju, fararja Waktarja tehdy we Wóšlinku a seminariskeho wyschšcheho wučerja Fiedlerja w Budyšchinje. Přeni krotč pschijate bu herbski hamošnyk ě (niz wjazny e s dnytom), a s tym swižowasche nowišche smjehčenje synkow s j. Nětčičski Schwabachski prawopiš so naložuje (potajkim se němskimi, niz kaczanskimi pišmiki).

Pokledni 11. wudawł s nakladom Saksteho Hłowneho Biblisteho Towarštwu, czišćezany pola Monšy w lěće 1905 se herbskej pschedrěczy fararja Jakuba-Nješwacžidlskeho, pschelahadany wot fararja Waktarja-Wóšlicžanskeho a Dörne-Budyšskeho, je přeni krotč zyrkwinšte perikopy w tekstu wosnamjenil.

Wšchitke tele pscheložki biblije do herbschcziny maja hač do poklednjeho wudawka njedokonjanu herbsku rěč. Styl njeje herbski, ale jara poněmski; wošebje słowa wopak hłěduja, kaž hdy by Němž němsku řadu słowo po słowje do herbskich słowow wobleklał; tež prawidka herbskeje rěčnizy njejsu wobkedybowane. Pschicžina knadneje herbscziny bibliskich pscheložkow běšche ta, so dyrbjesche so Lutherowny němski pscheložk biblisteho teksta pokłownje do herbskeje rěče pschenjesč a škóncžnje tež do herbskeje biblije ras pschijaty pscheložk so nješmędžesche porjedzić, khibo nělotre malicž-

koščje. Sserbski lud hewał hinaschu herbsczinu rěczi, a džiwo je, so njeje hwoju wschědnu prawu herbsku rěcž psches herbsczinu pscheložka biblije shubił, runjež wschał tež je wón wschelake wopacžnosćje a schpatnosćje abo poněmski styl w poźlednim czažu psches postupowanje Nēmzowstwa w Sserbach žebi nawucził.

Wubjerny herbski pscheložk maja dženža našchi katholicny krajenjo w pscheložku „Noweho Sazonja“, wot Michała Hórnikla a Jurja Luščjansteho, kotryž je s nakładom towarstwa hwojateju Cyrilla a Methodija wuschol. Tutón pscheložk žo drje po katholickej sažadže složuje po słowach Bulgatny, žamo słowosłěd ma njepscheměnitny wostacž, tola jenož tak daloko, kaž to herbsczina d o w o l a. Po pschedrěczi tež džiwo žamo na přenjoťny grekski tekst. W tutym pscheložku žo žewi žyła wožebitość, kražnosć a krotkosć herbskeje rěcže. Žižany je wón s łacjonistimi pižmikami w analogiskim prawopižu. Wschelake słowa wschał katholicu narěcž (dialekt) pscheradža (pišče žo tam pschescžehanjo, niz pschescžehanje; wuczownik, niz wuczobnik; žudowjo, niz žudobjo; atd.), a wschelake wěžy žo trochu hinał wošnamjenjeja: Hdžež my prajimy prawdosć, steji tam husto sprawnosć, a hdžež prajimy hnada abo žmilnosć, steji tam husto miłosć. Podobny po rěcži dokonjany pscheložk bych tež našchemu ewangelskemu ludej pschał.

Tež němski pscheložk biblije dženža njeje runje najlěpši. Pschicžiny žu sdžela te žame. Hdnyž tež w poźlednich wudawkach najnowišchi němski prawopiž namařamy a tež hewał gramatisžy prawu němsczinu, je tam tola sdžela sestarjena a Nēmzam nowišcheho cžaža cžežko srosumljawa rěcž. Wudawarjo njechachu wjele na Lutherowej jadriwej rěcži pscheměnicž, dokelež žo bojachu, so bychu s tym žyly sacžisčez pscheložka wožlabili abo šlemi.

Najwažnišcha wěž na bibliji wschał njeje cžiřta herbska rěcž pscheložka, ale duch Boži, kotryž nam se Sswjateho Žižma do wutrobny wěje a móže naž šbudžicž, rosžwěticž a wužwjećicž. W tutón duch je tež našchemu herbskemu ludej do wutrobny wěł a jón k duchownemu žiwjenju šbudžował a to hiščeže dženža cžini. W Sswjatym Žižmje Bóh k nam rěcži. Tehodla mašch Sswjate Žižmo tež cžitacž a wožebje žemu požłuschny hncž. Žórko hwojateje wěrnosćje a tež Božeje lubosćje je w nim nam wotewřene. S njeho potajkim strowa woda žiwjenja do našchich dušchow běži. O so by našch lud sažo bóle s tuteho žórka cžerpał, kaž w saichlych lěštotkach, a žebi nažrěbał prawe duchowne žiwjenje! Wěšče pať by k temu žobu pomhała tež dobra srosumljawa herbsczina. Žow leži sa naž wažny nadawł sa pschichod, jeli so žo našch lud šđerži, šchtož chžyl Bóh dacž! (Kónž.)

Žyrkej a stat.

Sařta synoda. (Škónčjenje.) Wschelke s jeje poźlednjeho požedženja hižo naspomničmy, tu hiščeže něščto: Wona džiwasche tež na sozjalne praschenja, wožebje tež na to žara šhutne praschenje, kať dořtanje wobndleřstwo sažo doščž wobndlenjow. Tež žyrkej je sa sařndjenje ležomnosćje podawała, a wjazy ma žo hiščeže štacž. — S džařom pschipořna synoda tež džeło towarštwow ewangelskich džełaczerjow, kotrež maja nětkle wožebitu wažnosć sa žyrkej a žyly lud; wone žu tež w synodže žobu sařupjene. — Wožebita naležnosć běščtaj sa synodu hwojedžen šjewjenja a naleťni poľutny džen pať wotštronik pať na njedželu pschepoľožil, podobnje hdnyž tež niz tak dorasnje bě žo to sa hwojedžen šjewjenja žadaťo.

Měnenja běchu wschelake. Rosriřanje pschinježe krajny biskop, kotryž sa wobřhowanje dotalneju hwojedženjow wuštupi. Synoda tomu škónčnje pschihłowasche. — Wo wschěch jenotliwych dnyřach tu rosprawjecž, njeje móžno. Naspomnjene njech je hiščeže, so žo synoda tež s wólbami do synodny sažerasche; njeje žo wschudžom bjes šmylenjow woliło. — Sa pschichodne požedjenje synodny, kotrež drje budže našemu, žo wschelake namjetny štajichu; tak žadasche žo, so by konsistorium nacžisł sařonja wo wólbach šararjow pschedpoľožilo a tohorunja nacžisł sařonja wo prawach patronatow. — Požlednje požedjenje synodny mějesche jenož jedny dnyř na dženškim porjedže: wustup we wěžach škulsteho sařonja. Se tym pokasa, so ma škulski sařon sa wožebje wažnu wěž, na kotruž maja wschitžy džiwoacž: žyrkej, wožady, jenotliwi šschescžijenjo. — Njech je tež tuto wobščerne škutkowanje synodny sa lud a žyrkej prawe žohnowanje! —

Wólbny do wulkořtatneho žejma žu psched durjemi. Njedželu Graudi, 20. meje wolimy. Wolimy, pišchemy a s tym wuprajimy, so kóždy jenotliwy cžini hwoju pschihłuschnosć. W to rěka: wolicž, ale wolicž s wólbnej žedulku pschi wólbnej urni. Pschetož 20. meje woli kóždy, tež tón, kotryž domach wořtanje; tutón woli s tym, so njendže k wólbje, kandidatow tnyř partiejow, pschecžiwjo kotrymž najbóle je! Wěšo je cžežko škónčnje, žebi s wulkeje kopizy partiejow wuřwolicž tu, kotrež kandidatow by wolił. Ssebi s tuteje kopizy te partije wuřwolicž, kotrež žyly wěšče njewolišch, njeje tak cžežke; se tnyř šbyřknyř pať žebi tu wuřwolicž, kotraž po wschěm šdacžu cži ta najpschihódnischa, to je to cžežsche, dokelež drje žana partija cži wschě twoje žadanja njedopjelnja. Njech cži pschi rosriřanju pomha to, so kędžbujesch pschedewšchěm tež na to, kať steji w nabožnym praschenju, w praschenjach žyrkwoje a wěry.

Wschelake s blisřta a s daloka.

— **Ewangelska młodžina** hotuje žo s wožebitej nadžiju na hwojatkki. Młuška młodžina Sařskeje ma w Drježdžanach hwoj hłowny šješd. Sswjatkownicžku a drubi džen hwojatkow ju wohlada w Božich hłušbach, w šjawnyřch wustupjenjach, w hłušbje sa Knjesowe kraľstwo a sa našch lud. Tež se herbskich wožadow žo hotuja na tutón wožebity hwojatkowny hwojedžen. — Ewangelska žonřka młodžina žyšeje Němskeje šhadžuje žo na wulkořtnym šješdže we Wrotšławju wot hwojatkowneje hrejdy hacž do pónđzele po hwojatej Trořizny. Tež tam budže našcha Lužiza sařupjena, so by žobu džeł mēka na šhromadnym džełe, kotrež žo štawa po žylym nēmškim kraju a dale wón po ewangelskim hłowje. Njech stej tutej wuhotowani kať wschě podobne se žohnowanjom sa młodžinu žyřeho kraja, haj sa žyly lud!

Próřtwa na herbske ewangelske duchownisřtvo.

Wutrobnje žo prořny, so by žo wažny džen 200lětneho wobřacža herbskeje biblije pschichodnu njedželu Rogate na hwojatym měšče we wschěch herbskich žyrkwjach wosjewił. — Sswjedžen žo w Budesřezach hwojeczi a to na Bože špicze. Němska Boža hłušba je dopoľdnja w 9 hodžinach. Přědowanje šmēje wjeledoštořny knjes krajny biskop D. Žhmels s Drježdžan. Sserbska Boža hłušba je popoľdnju w 3 hodž. Přědowanje šmēje knjes šarať Mjerwa s Bulkež. Scžehuja dalšche hwojatocžnosćje, wschě w herbskej rěcži.

Wistowanje: K. w Šr. sa Graudi.

Samowitny redaktor: šarať Wyrzacž w Nořacžizach.